బాలకృష్ణ శతకము

శుభమస్తు

బాలకృష్ణశతకము.

ఒకటవ తరగతి మొదలు ప్రయిమరిక్లాసు వరకు చదువు బాలుర
కత్యంతోపయోగముగా

కంభముపాడు బోర్డు ఎలిమెంటరి స్కూలు
ప్రధానోపాధ్యాయుడు
పక్కెపల్లి జగ్గకవిచే రచియింపబడినది.

కొండవీటి చరిత్ర గ్రంథకర్త యగు
మద్దులపల్లి గురుబ్రహ్మము గారిచే సరిచూడబడినది.

నర్సారావుపేట
రాజ్యరమా ముద్రాక్షరశాలయందు ముద్రితము.
1925.

బాలకృష్ణశతకము.

కం॥ శ్రీమత్కుంభము పాటిసు
ధామంబున నిలచి భక్తతతి బ్రోచెదవా
సామజవరదుం డెప్పుడు
నీమహిం శతకంబుగ రూఢి నేలును కృష్ణా॥

కం॥ గజముఖుడు నిరంతరమును
గజిబిజి లేకుండ నెపుడు గారుణ్యముతో
త్రిజగంబులనీ శతకము
భజియింపగ జేయుగాత బాగుగ కృష్ణా॥ ౨

కం॥ గురువారణాసి సుచిదం
బకుభక్తి నిమదిని నిల్పి పద్యశతకముం
దిరముగ నుడివెద నదియును
పరమప్రీతిగను జగతి ప్రబలును కృష్ణా 3

క॥ నన్నయ తిక్కన కవిపో
తన్నను సోమన కవి పెద్దనాదుల కృపల౯
మున్నుగ వేడెద శతకము
నెన్నిక నొందునటుల్ల నీవుగ కృష్ణా

క॥ చదివిన పెద్దలు బాలురు
ఇది తేలిక తెలుగటంచు నెంచగవలదా
చదువగ సులువను నెప్పుడు
చదివిన నిందుండు సీత సరణి కృష్ణా।

క॥ తల్లియు దండ్రియు గురువును
నెల్లప్పుడు దేవులనుచు నెరుగుము మదిలో
చెల్లగ వారిని గొలువు
నెల్లను వందనము వేడ్కను సాపుగ కృష్ణా॥

క॥ నిద్దుర లేచుచు దేవుని
బుద్ధిని నాకిమ్మటంచు పొందగ సిరి
ప్రొద్దంత సేయు పనులను
వృద్ధిని సమకూర్చుమంచు వేడుము కృష్ణా।

క॥ ప్రొద్దున లేచియు వాగుల
మొద్దకు జని దేహబాధ నొదలియు వేగ౯

గుప్తియుమాఖాను నుగడిగియు
జన్నవిదని వేగ బడికి సాగుమా కృ॥ ౮

౯॥ తెలవారగాను లేచియు
బలుగోమియు మూగికలేని బట్టలతోన్
చలుపగిదాడగి పలకను
బలపముతిసికొని జనుమా బడికిని॥ కృ॥ ౯

౧౦ బడినొజ్జలు చేచెప్పగ
బుద్ధిగ్రార్థనలెల్లనుశివి వారినభక్తి
దడయక దండము బెట్టియు
కడవడి పాఠములజదుప్రగాంతుతోన్॥ కృ॥ ౧౦

౧౧॥ బడికిని బాలురుబిలువగ
గడబిడ చేయక నువేగ గంటకుముందే
బడికేగియుండుము ఎప్పుడు
దడుల్లనకోపగించుదప్పగను॥ కృ॥ ౧౧

౧౨॥ కొడుకా బడి వేళ్లకునీ
వనుపుగబోకున్న నిన్ను వచ్చియు బాలుర్
దడదడనీడ్చుక పోదురు
వడినేర్చినవిధువరయ్య వారటకృ॥ ౧౨

కం॥ స్కూలుకుబొమ్మనిజెప్పగ
బేలతనంబుననుదిగులుభీతిజనింపన్
చేలకుచెట్లకుబోయియు
మేలంచునుతిరుగకయ్య!మిక్కిలి॥కృ॥ ౧౩

కం॥ బెల్లంపప్పులుదెమ్మని
నల్లరిచేయకనువేడ్క నందినవియునీ
తల్లియొసంగినవానిని
నల్లనదీసికొనిబడికి!నరుగుము॥కృ॥ ౧౪

కం॥ పెరుగునుపాలునుదెమ్మని
పొరలుచునేడ్వంగతల్లిబోయగలేకన్
జిరచురకోపముజేయుచు
నరిమురిగాగొట్టుతిట్టునరయక!కృ॥ ౧౫

కం॥ ప్రొద్దునలేచియుకొంటెల
యొద్దకుజనినాటలాడుచుండినవానిన్
దిద్దకతిరిగితటంచును
మొద్దనికోపించితల్లిమోదును॥కృ॥ ౧౬

కం॥ ఆకలిగాకనుయెంగిలి
నాకంగాబోకువారినాలుకబుంగ్లన్

ఏకిన పండ్లనుగుడిచిన
నీకును నాఁగోఁగమంటు నేర్పున॥ కృ॥ ౧౭

కం॥ తమ్ములనన్నలగూడియు
నెమ్మదిగాఁగూడు గుడువ నేరుపుతో నీ
యమ్మను తిప్పలు బెట్టిన
బొమ్మవి కోపించితల్లి బాఁకుచు నను॥ కృ॥ ౧౮

కం॥ గిన్నె నొకంచమునందును
తిన్నఁగ దినిమూఁతిగడిగి దీపమువద్దన్
మన్న నసోడనుగూర్చొని
బన్నఁగ పాఠములు జదివి బండుము॥ కృ॥ ౧౯

కం॥ ఏబువ్వైనను తినవలె
నాబువ్వయు కావలంచు హఠమును జేయన్
ఏబువ్వదొరకకను మరి
యాబువ్వేదొరకు నీకు నరుగుము॥ కృ॥ ౨౦

కం॥ జొన్నవరిగన్నమైనను
అన్నలకును బోయునట్టి అంబలియైనన్
తిన్నగ వారితో బుజ్జియు
గ్రన్నన గనులేచి పొమ్ము ఘనముగ॥ కృ॥ ౨౧

కం॥ కొంచెము గొప్పనిఇంటను
కంచము చెంబులను గొట్టి! గంతులు వేయన్
కించిత్తు దెలిసి మేష్టరు
వంచన నిను శేయునయ్య వచ్చియు॥ కృ॥

కం॥ తల్లియు దాచిన వస్తువు
లెల్లను నాకిమ్మటంచు నేడ్చుట మనవా
రెల్లను జూచియు నవ్వుదు
రల్లరి శేయంగ నీకు నబ్బుర॥ కృ॥

కం॥ సొమ్ముల నందము గోరకు
కమ్మని కూరలను గాయ! ఘనముగు వంటల్
తెమ్మని యల్లరి శేయకు
నెమ్మతిగను చదువుకొనుట నీతిర॥ కృ॥

కం॥ బానల నటికెల నీళ్ళతో
స్నానము చేసియును వేగ సౌందర్యము తో
బూనియు చేతను పలకను
మానక బడి కేగుమయ్య! మంచిది॥ కృ॥

కం॥ టోపియు బట్టల పొత్తము
మాపగవల దెపుడు శుభ్రమగు రీతిగ సి

వేపిచ్ఛ తెనుంచుచుమా
గోపముఁదో బసుజనకుఁ గోలఁ ॥కృ॥
౨౦॥ పేర్మి మను తలిదండ్రులు నిను
బ్రోమని బడిఁ బెట్టుచుఁ బా । బోకను వీధిన్
నీమము లేకనుఁ గాంచపల
సోమరి వై దిరుగఁ దగునా । సొలసియు ॥కృ॥
౨౧॥ చక్కఁగ మొక్కియు దిరిగిన
నిక్కముగా మున్న పోతు । నిన్నుం జూరా
మిక్కిలి జాగ్రతఁ గలిగియు
నక్కర తో జనువవలయు । నరశియు ॥కృ॥
౨౨॥ గోడల బొక్కల వేళ్లు
నాడుచు బెట్టకుము జేలు లందుండి వెసన్
వేడిమి చూపుచు నీకును
ద్రోడనె దుఃఖంబు గొదవు । దొలఁగక ॥కృ॥
౨౩॥ తొంగియు బావుల జూడకు
సంగడికాండ్రాటకును । సరగున బిలువన్
భంగము చేసియు విద్యను
బొంగగ నీవుంటతగునా । ధూర్తుఁగ ॥కృ॥

క౦॥ మోడియుగారడివాఁడును
నాడుచును వడంగ బాలు। లకృష్ణుడికిని రా
జూడగ బోదమటంచన
గూడియు బోవంగ గాన। కుజనుల॥ కృ॥ ౩౧

క౦॥ బాజారునపంక్తనుగన
వాజామునవచ్చియుంటనందివగింజల్
దాజేకొనికొంటులతో
బాజారునతిరుగసిరు బాగటు॥ కృ॥ ౩౨

క౦॥ నానలనెంతలలోపల
కానలవాకులకు జెఱువులగట్లకుజనగా
బూనకుకాల్జారెనసిను
గానెనువారుంనురయ్యగనుమి॥ కృ॥ ౩౩

క౦॥ కాకులగద్దలకుక్కల
ప్రాకటముగ రాలుదువ్వ బావమువచ్చు
లోకమున దలివ్రుగముల
దాకరుణనుజూడవలయు। దాల్మిని॥ కృ॥ ౩౪

క౦॥ నాడగబోయియుబెద్దలు
గూడియుబోట్లాడురీతి। గోలయు లేక

నాకలను౦జెడిబాలుర
తోడనుగిలసియునునాడు। దోడ్తోకృష్ణా॥ 37

కం॥ శెలవుల పండుగదినముల
గనకోలదిభుజించి యింట కదలకయుండే
తులువలసాంగత్యమునకు
వలవదుపీధికినికీపు వచ్చునుకృష్ణా॥ 38

కం॥ తాతలుబిలువగ బోయియు
నీతులుచెప్పంగవినుము నెమ్మదిలో ప్ర
ఖ్యాతియువచ్చును నితరుల
చేతలజోలికినిబోకు చేటగుకృష్ణా॥ 39

కం॥ చదువక వ్రాలును జేసెడి
చదువాయదిబొందగూలుచదు వేగాదా
చదివినయర్థముగనుగొను
చదువేచదువనగవచ్చు చదువుముకృష్ణా॥ 40

కం॥ చక్కగ చదువనునేరక
తక్కిడిబిక్కిడిగ చదువ తగదనిజనముల్
కుక్కను ఛీ యనురీతిగ
నెక్కడసినుజేరకుండ నెంతురుకృష్ణా॥ 41

క౦॥ గొప్పగ బాడగ నేర్చిన
యప్పాకు సభవారునిన్ను యతివేగముగా
గప్పున లేచియురండని
యొప్పగ మర్యాద జేతురో డః కృష్ణా॥ ౨౮

క౦ పరులకు బాగుగవిద్యలు
సరిమురిగాపచ్చెనంచు నభిమానముతో
నరయుచు వదలక జదువుము
స్థిరముగ నీకబ్బువిద్య చేటగ కృష్ణా॥ ౨౧

క౦॥ కూటికి గుంశియుంతంబును
వాటముగా సకలమానవర్గము లెల్లన్
నోటికి రాకుండిన మరి
తేటగ లెక్కలను చదువు తేలగ కృష్ణా॥ ౨౨

క౦॥ నేర్చినవిద్యను మరువక
గూర్పుము నుక క్రొత్త విద్య గూర్చిత్తో జున్
నేర్చెదమా పని రేపని
చర్చించుచుయున్న జెను చయ్యనకృష్ణా॥ ౨౩

క౦॥ పరులపలకలనుజూచియు
బరువడి లెక్కలను వేయ బాగగునటరా

మఱిబుద్ధిహీనమై తుదిజరవచ్చినగతియునంతె సరియగుకృష్ణా ౨౨

కం॥ పంతులు చెప్పినసీతులు
సంతసమునబుద్ధినిడియు చయ్యనవానిన్
వింతగపాడుచు కలముతొ
బంతులుబంతులుగ వ్రాయుబాగుగకృష్ణా॥ ౨౩

కం॥ చక్కగకాపీబుక్కను
నిక్కముగారూళ్ళువేసి నీటుగదస్తూ
రెక్కువగవ్రాయకుండిన
మిక్కిలిలాభంబులేదు మీదనుకృష్ణా॥ ౨౪

కం॥ స్కూలులొచదివెడువేళను
బాలురతోముచ్చటాడ బాగగునటరా
వాలాయంబుగ చదువుము
రాలేదనిసాకుచెప్పరాదురకృష్ణా॥ ౨౫

కం॥ పద్దెముపాటలుచదివిన
దెద్దియుస్పష్టంబుగాను నింపుగత్వరతో
ముద్దుగజదువుము పెద్దల
యొద్దనునినుజూచిమెచ్చియుందురుకృష్ణా॥ ౨౬

కం॥ నీబలకపుస్తకంబును
నేబవలును బడినిమరువ నీతియునగునా
నీబాలుడైన జూచిన
నాబాలుడెసూపుమాపుహాయిగకృష్ణా॥౨౯

కం॥ పంతులుబడిలేనప్పుడు
గంతులువేయుచునుగోల గావించినయా
చెంతలగనుగొని నీచే
యుంతెయుబగులంగగొట్టు నరయకకృష్ణా॥౩౦

కం॥ కోపపడుపంతులంచును
దాపుననొకచేనుచేరి దాగినవానిన్
పాపమనక తనతల్లియు
కోపముజూపుచుగొట్టు కుజనునికృష్ణా॥౩౧

కం॥ ఒంటేలుకు రెండేళ్లకు
కొంటెలగూటకు నడిగిగునగునబోవక
తెంటాలువచ్చుమేష్టను
కంటబడిననిలువబెట్టుగంటనుకృష్ణా॥౩౨

కం॥ బెల్లముపప్పునుపండ్లను
వల్లబడినవాని నెల్లవాలాయముగా

గొల్లగ వెచ్చియు బడిలో
నల్లరి జేయగను గొట్టు నరయక కృష్ణా ॥౫౩

కం॥ ఏ దేశమైన జూడక
నా దేశపు విద్యాపు జూడ నగుపడునందుఁ
బోధనయగు బడిలోపల
మేలగను గుచదువు నభ్యసించియు కృష్ణా ॥౫౪

కం॥ గుంటూరు జిల్లమనదని
తంటాలేమియును లేక దలకొని విద్యాపుఁ
గంటసు జూచిన పాద్రులు
వెంట నెకనుపించు నెపుడు వీలుగ కృష్ణా ॥౫౫

కం॥ భాషను చక్కగ నేర్పను
పోషణగల బడిని చూవ బూనగవలయుఁ
నీవత్తు శబ్దస్పష్టను
పోషణ లేనట్టి బడికి బోకుము కృష్ణా ॥౫౬

కం॥ ఆడని ఈడని యాడని
పోడిమి లేనట్టి శబ్దపుంజము నుడివే
జాడకు బోకుమి కెప్పుడు
జూడగ మేలైన విద్య జూపుము కృష్ణా ॥౫౭

కం॥ మాటలతప్పులు తెలియక
బూటకవేషములు వేసి బొంకుచు దిరిగే
చోటికిజనకుము భాషలో
మేటియ నెడివారి నెతుకు మేలగుకృష్ణా॥౫౮

కం॥ అచ్చులుహల్లులు దెలియక
యిచ్చకవిద్యలును జెప్పహీనపుచోటన్
వచ్చినలాభము లేదిక
మెచ్చరు పెద్దలును నిన్ను మేలనికృష్ణా॥౫౯

కం॥ బొమ్మలజాడియుబడిలో
నెమ్మతిగను పటము లేయ నిలుకడమీదన్
వమ్మైవచ్చును చిత్రపు
బొమ్మల డ్రాయింగుతుదకు బూతిగకృష్ణా॥౬౦

కం॥ పటములవర్ణన జేసిన
తటుకునజంతువులగూర్చి దబ్బున తెలియున్
ఇటునటుతిరగక యెప్పుడు
పటిమయుగలపంతులెదకి బారుముకృష్ణా॥౬౧

కం॥ డ్రాయింగు నేర్చియుండిన
బాయక నేస్కూలునైన బంతులుపనియున్

ధీయుతనితురువేగమె.
శ్రీయుతకీర్తియుతుఁగలుగుశీఘ్రముకృష్ణా॥౬౨

కం॥ లెక్కలపాఠముదెలియక
నెక్కడకున్బోవలాభమొందనులేదా
నిక్కముగనంకగణితము
చక్కఁగనేర్వంగవలయుసరసతకృష్ణా॥౬౩

కం॥ ఏపాఠమైననేర్చిన
నాపాఠముసులభరీతియగునటు తెలియన్
కాపాడునన్న మొసగును
ఈపాడియుదప్పకుండ నెరుగుముకృష్ణా॥౬౪

కం॥పంతులుకోపము జేసిన
దంతయుదనమేలెయనుచు యడకువతోఁ జెన్
చెంతకుజనియాపాఠము
లంతము లెరుగంగవలయు సదయగకృష్ణా॥౬౫

కం॥యింటికియిచ్చినలెక్కలు
కొంటెలగూడకనుయింటకుమురుగజమావన్
తెంటాలేమియులేకను
వెంటనెనీకబ్బునయ్య వింతగకృష్ణా॥౬౬

క॥ కంపల కట్టెల తిరుగకు
నింపసపి వెలనుదినకునిటునటుబోకన్
కొంపలగూల్చకునిన్నును
చెంపలువాయింతురయ్య చెడుగనికృష్ణా ॥ ౬౭

క॥ గోడలపాకకు జారిన
తోడనెకీళ్ళదలిపోవు దుఃఖములబ్బున్
చేకాల ఎవ్వరుయవ్వరు
కూడరుస్నేహితులునిన్ను కూళనికృష్ణా ॥ ౬౮

క॥ పిట్టలగూడులు జెరుపకు
ముట్టినపాపంబువచ్చు మొనసెయునెపుడున్
కట్టెలకంపలగొడ్లను
కొట్టకు దేహంబుపగులు క్రూరముకృష్ణా ॥ ౬౯

క॥ దొంగలగూడకుమెప్పును
సంగడికాండ్రనుచుబోయి సాహసవృత్తిన్
అంగడివెచ్చములాడియు
పొంగుచుకన్నములు వేయబోలదుకృష్ణా ॥ ౭౦

క॥ బావలుమరుదులువచ్చిన
భావంబునభయముగలిగిపారకుమెటకున్

సవతిభక్తి నివారికి
సేవయుఁ జేయంగవలయు జెలగుచుఁ గృష్ణా॥ ౭౧

క॥ గోలీలాటకు మోఁచెము
గోలూటను నొప్పిపుట్టి తోలఁగ కజ్వరమున్
చాలఁగ వచ్చును నీవా
రోరికిఁ బోఁకూడదయ్యా సాలయుఁ గృష్ణా ౭౨

క॥ జిల్లలయూటలు నాడకు
నల్లయుదప్పియును [illegible] వచ్చియుడగులన్
పిల్లను యువ్వరు కొంకని
గల్లరిబడి గ్రుడ్డివాడ నౌదువు కృష్ణా॥ ౭౩

క॥ వాచక పాఠము నెప్పుడు
యోచించియు చదువవలయు యోప్పఁగ సుమిల్లో
దోఁచిపరీక్షని నుడివిన
నీచపు చదువాను రయ్యా నెప్పుడు కృష్ణా॥ ౭౪

క॥ బాలుడు చదివెడు వేళలో
మేలగు శబ్దములను [illegible] మొలకువతోడన్
[illegible]
పోలిక చూపించవలయు బాలుపు గృష్ణా॥ ౭౫

కం॥ పోకిరిపిల్లలగూడుక
నాగులకునుబోదుమంచు నగరియుతోటన్
కాకుల పిట్టల గూడులు
పీకియు పండ్లన్నిగోయ బేలరకృష్ణా॥ ౨౨

కం॥ బడియందువారి మాష్టరు
నుడువక కాలంబుగడిపి నొజ్జలయెడటన్
వడి చదివినట్లు చేసిన
కడకును చెడిపోయి గినుకలుగనుకృష్ణా॥ ౨౨

కం॥ భయమేమిలేక పోకిరిన
నయమార్గముదప్పిధూర్తునడకలదిరుగన్
రయమున మోసమువచ్చును
క్రియకట్టనాతకుణంబు కీడగుకృష్ణా॥ ౨౩

కం॥ బలిగుడుయాటకునందరు
వలనొప్పగ పట్టియాడ్వ వచ్చును బాధల్
నిలువక యింటికివచ్చియు
పలకనుపుస్తకముతీసి బరగుముకృష్ణా॥ ౨౪

కం॥ ఉదయముబడికినిరాగనె
సదయుడు శ్రీరామమూర్తి చక్కగబ్రోవన్

హృదయమునసమ్మిగొలుపుము
పదపడిరక్షించుమనిన్ను బాగుగకృష్ణా॥౮౦

క॥ పల్లెలబాలకులెప్పుడు
నల్లరిచేయుచును బడికియడకునతోడన్
తల్లిగనచ్చియుజనువరు
తెల్లులమాటలనువినరు తగవగకృష్ణా॥౮౧

క॥ బాలకులుబడిలోబుంటుకుచు
చేతుకుమూర్ఖంపుపనులు చెచ్చెరతోడన్
పితులుజెప్పిన చెవికిస
ప్రీతిగవినరెపుడు చెడుగుపిల్లలుకృష్ణా॥౮౨

క॥ పెత్తనములుజేయుచుమారి
నత్తములాడుచునురాక నీకుగయుండే
తత్తులమాటలువినియుచు
చిత్తముచెడినగొల్లకొనుట చేయుదుకృష్ణా॥౮౩

క॥ కాగితమనుపులునేర్చిన
వేగసుపడవలును జేయువిధమును దెలియున్
బాగుగపెట్టలసింహను
దూగియుచేయుటకునేర్పుదొరకొనుకృష్ణా॥౮౪

క॥ మట్టితో బొమ్మలు జేయుట
గట్టిగ పంచేద్రియముల జ్ఞానము గెలుగన్
త్రుట్టతుదకు వస్తువులను
మట్టితో జేయగనులాభమా నురకృష్ణా॥ ౮౫

క॥ న్యాయముదప్పకు మొప్పను
పాయము వచ్చినను రజ్జుపల్లకు మదిలో
కాయము స్థిరమనినమ్మకు
మేయెడ సత్కీర్తి బెంచె దెదప్పకు కృష్ణా॥ ౮౬

క॥ వ్రాయుట చదువుట గణితము
వ్రేయుట నీపాఠములను వేమరకస్పరిన్
చేయుచునుండుము సతతము
బాయకబడియందు నీవు బాగుగ కృష్ణా॥ ౮౭

క॥ క్షేత్రపుకాలతలుగను నే
మాత్రము పొరబడగ రాదు మది చెడకుండన్
సూత్రములు గనియు లెక్కల
థాత్రిని వేయంగవలయు దాల్మిని కృష్ణా॥ ౮౮

క॥ కంపలసరి పాఠంబని
యింపుగ జదువంగవలయు హెచ్చిన లెక్కన్

సింపిలు బ్రాకినులను సు
హింపుచు వేయగ నలయు హితవుగ కృష్ణా ౧౮

క॥ విననివి కనినవియున్నయు
మననమున కలవమారనుడివి మరువకయుండే
ఘనమార్గంబున వెదకుము
ననుమానమునొందకుమనస్సున్నియ కృష్ణా॥ ౧౯

క॥ ఆటలనైనను సత్యము
నోటనుబలుకంగవలయు నొచ్చియునైనన్
బూటకపుమాటలెప్పుడు
నోటనువచింపకయ్య యొనరగ కృష్ణా ౨౦

క॥ భాషలలో కలనుత్తమ
భాషయు తెలుగనియు మనముబలుకును మనమదిసం
తోషించి దేశభాషను
పోషించగవలె నెపుడు బూనికగ కృష్ణా॥ ౨౨

క॥ కులమును దేశము భాష చె
వెలయునుగద నితర దేశమేగినమనలన్
బిలుతురు తెలంగులనియును
దలపగ మన భాషజదువుదాల్మిని కృష్ణా 3॥

కం॥ కాకాలగుణిత మొచ్చిన
చీకాకును లేక నంత జేతువు విద్యా
లోకమున వందనగానను
ప్రాకటముగ నాంధ్రమున నేను భాషయొ కృష్ణా॥ [illegible]

కం॥ కాపిగ బెట్టి బీడీ
తాపకుగాల్చుచును గోచి చింగుసుకాలన్
నూపుచు మీదుల జూచెను
కాపురుషుల గూడదగదు ఘనముగ నిక్కృష్ణా॥ [illegible]

కం॥ సింహోజని వేసు బాలుర
ప్రీతిత్రోమస్త్యాదగాను బిలువనివలయున్
నాతుల మాటల నీచపు
చేతలచే లువనగదు చెటుగ కృష్ణా॥ [illegible]

కం॥ ఇంటికిజని తినువస్తువు
టబుసిగ దెచ్చి బడిలోనిల చల్లకున్
దొంట నెబెట్టుచు మొక్కుచు
తుంటరి వైసాన్నిజెరుప జూపకు కృష్ణా॥ [illegible]

కం॥ దాసులు నేలయును తిధులును
భూసను పల్లవులు ప్రీల్లు భూషాగ్రంబున్

నాసిక హెచ్చని లెక్కలు
ఏసమయము జెప్పబడికి నేగుముకృష్ణా ! ౯౮

క॥ వారములు తారా గ్రహముల
దూరంబులు గతులు బలము దొరకొనురాగల్
వారికి వైరము మిత్రము
వారసి దెల్పెదగు చోటికి రుగుముకృష్ణా ॥ ౯౯

క॥ కోటలో చెట్లు పనాటుట
వాటికి బలమైన యెరువు వచ్చె మనుజులున్
పూటకు బెరిగెడి కొలతలు
ధాటిగ వ్రాయంచుబడికి దరలుముకృష్ణా॥ ౧౦౦

క॥ కైవులు కబోలిత్తు విక్రయ
మువుభూముల పత్రములను వ్రాంశేరినోట్లున్
నవివ్రాయు నేర్పు దెల్పెడు
కవిలెయు వ్రాయించు చోటికరుగుముకృష్ణా ! ౧౦౧

క॥ ఎక్కములు రాకపోయిన
చక్కగనొక లెక్కయైన సరగున వేయన్
పక్కయుదొరకదు నెవరికి
నిక్కము ఎక్కాలపటిమ నెరుగుముకృష్ణా॥ ౧౦౨

కం॥ అన్నము సాయిదలచుచు గను
చిన్నటికి బట్టకీవచ్చు చెప్పు దగాని
సన్నన జేతురు బిలుతురు
తిన్నగ నవిబుక్కుత్రాయు తేటగకృష్ణా॥ ౧౦౩

కం॥ బడియందు రోజు పంతులు
నడిపెడి పాఠములు వేడ్క నొకపొత్తములో
దడియక వ్రాయుచునుండిన
వెడకునులంభంబుగలుగ గనువది కృష్ణా॥ ౧౦౪

కం॥ బాలురు చినాటలాడను
పిలగుపిథము గను చిత్రమిసయును ధరన్
బోలిచి పాఠము జెప్పను
సూక్తులకుబోవయు నెపుడు సాలయకృష్ణా॥ ౧౦౫

కం॥ భక్తి తో శతకమునుడివిన
ముక్తియుసత్యంబు ప్రేమ మోక్షపియువిద్యా
శక్తియు నాయువు భాషా
వ్యక్తియుసతతంబుగల్గు బాలకృష్ణా॥ ౧౦౬

కం॥ రవి బుధ చంద్ర బృహస్పతి
భువిసూనుడు రాహుకేతు బాలుపుగశనియున్